

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 48.

Tiende Session.

31te Møde.

Tirsdagen den 23de Novbr. Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Aften.

(Fortsat.)

Nørgaard (fortsat): Hvad nu selve dette Forslag angaaer, nemlig at Ordet „isærdeleshed“ udgaaer, og istedet derfor sættes „Folkeholdet“, saa maatte det vel ogsaa være mig tilladt at ytre mig med et Par Ord derom. Dette, at indskyde Ordet „Folkeholdet“ i det Punktum, er et Forligs-Tilbud paa et andet Sted, men som ikke blev modtaget. Jeg troer saaledes, at det Forslag, som her nu er stillet af den høitærede Minister, nemlig om Folkeholdet, ligeoverfor det Forslag, som jeg har stillet til anden Behandling angaaende de 24 §, ere Forslag, der staae som omtrent parallelle med hinanden med Hensyn til Virkningerne; men det forekommer mig dog, at mit Forslag gik lidt videre. Ved mit Forslag var Hensigten naturligvis den først at ramme alle de arbejdsføre Folk, der vare paa en Gaard, eller ethvert Sted, og hvor Folkeholdet ikke var tilstrækkeligt i Forhold til, hvad Vedkommende med Billighed kunde afstræves, da skulde de betale 24 §. for hver manglende Mand i Omgangen. Nu har jo den ærede Minister meent, at det vilde være tilstrækkeligt, naar man tog Ordet „Folkeholdet“ med; men jeg troer dog, at mit Forslag var nok saa rigtigt og mere anvendeligt i alle Forhold. Jeg skal nu ikke gaae videre ind derpaa; thi jeg har, som sagt, gjort det samme Tilbud før, som der indeholdes

i Forslaget, og jeg kan derfor ikke være imod at tage det Forslag, der nu er stillet, da jeg med Undtagelse af det omtalte Punkt gjenkender mit eget Forslag deri, det vil sige med Hensyn til Virkningerne. Dernæst skal jeg tillade mig yderligere at omtale det Punkt, som nu nylig blev berørt af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann), som er det Punkt, jeg selv berørte, da jeg yttrede, at Ministerens Forslag omtrent sluttede sig til det af mig stillede, med Undtagelse af det Punkt, der angik Forholdet, vedkommende de 24 §. Jeg vil nemlig tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke ved det af ham stillede Forslag vil savnes en vis Anvisning for Forstanderskaberne om, hvorledes de have at forholde sig, f. Ex. naar en meget stor Gaard, der arbejder med Maskineri eller med et indskrænket Folkehold eller Leiehuusmand, skal ansættes til Arbejdspligt ligeoverfor en mindre Gaard, der næsten har det samme Folkehold. Jeg vil nu ikke vidtløstigt omtale dette Punkt, men jeg troer, at den ærede Minister muligen, naar Loven, som jeg vilde haabe, gaaer igjennem, vil komme til at savne, at han ikke har optaget Noget i den Retning, som blev omtalt af den sidste ærede Taler, nemlig med Hensyn til dem, som ikke have saa mange Folk, som de efter deres hele Stilling og efter Billighed kunne være pligtige at levere. Det vil ialtsald nu senere vise sig. Forøvrigt maa jeg med disse saa Bemærkninger tillade mig at anbefale Ministerens Forslag, idet jeg antager, at Loven med disse Endringer vil blive en meget brugbar Lov.